

opusdei.org

Pave Frans: Nøkler til hans tenkemåte

I en ny bok av Mariano Fazio, regionalvikar for Opus Dei i Argentina, skisseres de hovedideer som pave Frans brenner for, og det fortelles om personlige minner fra forfatterens mange møter med erkebiskop Bergoglio opp gjennom årene.

11.11.2013

Msgr Mariano Fazio, regionalvikar for Opus Dei i Argentina fra 2010, møtte kardinal Bergoglio første gang

i Roma i år 2000. Msgr Fazio arbeidet da ved Det pavelige universitet av Det hellige kors. Han har skrevet mer enn 20 bøker og var rektor ved universitetet fra 2002 til 2008.

Opp gjennom årene har han hatt mange vennskapelige møter med den nåværende paven. I kortform skisserer denne boken på en livlig måte noen hovedideer som pave Frans brenner for, og i tillegg fortelles det om personlige minner som gjør det tydelig at forfatteren har stor respekt for sin landsmann.

Blant temaene vektlegges forsvaret av menneskelivet og ekteskapet, samt behovet for å ”gå ut til periferien” og møte menneskene der de er. Det sistnevnte gjenspeiler kardinal Bergoglios sterke støtte til de såkalte ”brakkebyprestene” for deres evangelisering av Buenos Aires fattigste områder. Deres innsats var forankret i katekese og

utdanningsprosjekter for å styrke menneskets verdighet, og det skulle ikke, påpekte Bergoglio, blandes sammen med en altfor politisk frigjøringssteologi.

Johannes Paul IIs oppfordring om en "tro som blir kultur" trekkes også frem som noe som betyr mye for Bergoglio. I folkefromheten ser han den "effektive bærer av den kulturelle syntese som er utviklet i Latin-Amerika" i århundrenes løp. "Folkefromheten har en dyp sans for det transcendent, og er samtidig en virkelig opplevelse av Guds nærhet (...) den gir mening til arbeidet, til festligheter, til solidaritet, til vennskap, til familien, samt en glede over ens egen verdighet, som ikke føler seg mindreverdig av fattigdommen og de enkle forholdene som menneskene lever under.

Mariano Fazio har tatt med mange personlige minner i boken. ”Jeg har tre brev som han sendte til meg de seneste årene. Når som helst jeg sendte noe til ham, fikk jeg et håndskrevet svar. Formatet var alltid det samme: et stort kort med et bilde av La Virgen Desatanudos (Maria Knutelørsersken), det er et maleri fra en kirke i Augsburg i Tyskland, som han har gjort kjent i Buenos Aires. I margin skrev han med liten skrift, slik Benedikt XVI gjorde, et par personlige og hjertelige linjer. Her er noen: ’Jeg ønsker deg en hellig og god jul. Måtte Jesus velsigne deg og Vår Frue ta vare på deg. Og jeg ber deg, i all vennlighet, om dine og andres bønner.’

Til disse brevkortene vedla han alltid to helgenbilder: et av den hellige Josef og et av den hellige Therese av Jesusbarnet, to helgener som han hadde stor hengivenhet for. På baksiden av bildet av den hellige

Josef sto den hellige Teresa av Avilas berømte tekst om hvilken virkning hengivenhet til Den hellige patriark gir. Ved forskjellige anledninger, når jeg etter å ha snakket med ham, ba om hans velsignelse, påkalte han alltid disse helgener og stilte meg dessuten under den hellige Josemarías beskyttelse.”

Boken avsluttes med et langt og gripende brev fra erkebiskop Bergoglio i juli 2007 til prester og ordensfolk i bispedømmet om bønnens betydning (Fazio poengterer at brevet er høyst relevant også for lekfolk).

Etter flere ganger å ha henvist til Abrahams appell til Herren i Første Mosebok om ikke å ødelegge de umoralske byene dersom han finner tilstrekkelig mange rettferdige innbyggere i dem, begynner erkebiskopen: stilt overfor ”en sekularisert sivilisasjon som

forkynner sine prinsipper og forførende 'vurderinger' med en slik frekkhet og selvsikkerhet at det ryster oss i våre overbevisninger", er det en risiko for "en nederlagets psykologi som reduserer oss til en defensiv posisjon. Der krymper vår sjel, og feigheten kommer til syne." Den eneste løsningen er å gripe til bønnen: "barnets bønn, de fattige og enkles bønn, bønnen fra de fordringsløse, de fattige som ikke har noe tilfluktssted. Jeg ber vår Herre om at vi må bli stadig mer rede til å be, slik som han var da han levde blant oss; at han gjør oss til inntrengende bønnens mennesker overfor Faderen."
